Proletari din toate țările, uniți-vă!
La luptă pentru cauza Partidului Muncitoresc Romîn, fii gata!

Scînteia pionierului

ORGAN AL COMITETULUI CENTRAL AL UNIUNII TINERETULUI MUNCITOR

Anul XIII nr. 21 (857) ★ joi 24 mai 1962 ★ 8 pagini, 30 bani

TELEGRAMĂ

Comitetului Central al Uniunii Tineretului Comunist Leninist

Moscova

Dragi tovarăși,

Cu prilejul aniversării a 40 de ani de la crearea organizației de pionieri „V. I. Lenin" din U.R.S.S., în numele Uniunii Tineretului Muncitor, al întregului tineret și al tuturor copiilor din Republica Populară Romînă, vă transmitem un frățesc salut și cele mai calde felicitări.

Cu prilejul acestei mari sărbători, urăm tuturor pionierilor sovietici, tineretului sovietic, Comsomolului leninist ca, sub conducerea gloriosului Partid Comunist al Uniunii Sovietice, să obțină noi succese în muncă și învățătură, în lupta pentru construirea celei mai drepte orînduiri sociale — comunismul.

Trăiască prietenia frățească, de nezdruncinat, între pionierii și tineretul din Republica Populară Romînă și din Uniunea Sovietică!

COMITETUL CENTRAL AL U.T.M.

ZI PLINA DE VISURI

De fapt, n-a fost numai o singură zi. Din decembrie 1958, cînd au primit cravata roșie, Trifu Mihai, Cismaș Adina și Bîgu Clement s-au străduit zi de zi să învețe din ce în ce mai bine, să-și ajute colegii rămași în urmă cu învățătura.

Ei știu că numai așa te pregătești pentru ziua de mîine, pentru ziua cînd ți se va putea încredința fără teamă, sarcini importante. Acești ani, au fost ani de strădanie și de manifestare permanentă a dorinței de-a fi mai bun, mai bine pregătit, cu adevărat un bun pionier. Acum, cei trei sînt în clasa a VII-a la Școala de 8 ani nr. 11 din Arad. Peste puțin timp, sărbătoarea ultimului clopoțel va vesti absolvenților claselor a VII-a că pornesc în viață. Că drumul pe care l-au ales este drumul spre munca pasionantă de construire a vieții noastre minunate.

Dar, înainte de-a părăsi școala, cei trei pionieri au trăit la 30 aprilie al acestui an, un eveniment deosebit.

★

Biografiile celor trei copii, sînt scurte. S-au născut în zilele noastre luminoase. Și fiecare dintre ei a numărat, în acest aprilie, cea de-a paisprezecea primăvară. Au învățat, au plecat în tabere, s-au bucurat de zilele minunate ale copilăriei lor fericite.

Era dimineață și Trifu Mihai se afla la Comitetul Orășenesc U.T.M. „Să-l porți cu cinste. E numai al tău. Să-l păstrezi și să-l cinstești"... auzea cuvintele calde ale tovarășului care-i înmîna carnetul roșu de utemist. Și gîndul i s-a dus acasă. La mama sa. Bunicul lui a fost cioban. Stăpînii lui îl făceau pierderi la oi și-l puneau să le plătească.

OANA MAGDU

(Continuare în pag. 2-a)

Ochi limpezi ca seninul cerului, ochi plini de fericire. Și cum ar putea fi altfel: azi, doar, am devenit pionieră!

Foto: GR. PREPELIȚĂ

Despre COLEGIALITATE

Am citit întîmplarea publicată în coloanele gazetei „Scînteia pionierului" în legătură cu colegialitatea și discuția iscată de ea. De aceea vreau să-mi spun și eu părerea. Fără îndoială, Virgil este principalul vinovat. Copierea este un lucru necinstit. Dar și Pandelică este vinovat. Atitudinea lui, de a acoperi fapta necinstită a prietenului, e un lucru tot atît de urît. Nu așa trebuie înțeleasă prietenia. Antoaneta a avut dreptate.

De la noi, din uzină, aș putea să vorbesc despre multe prietenii frumoase, despre adevărata colegialitate, tovărășie. Mă gîndesc la tinerii Gheorghe M. și Dan G., de pildă. Ei au fost colegi de școală, apoi tovarăși de muncă. Mereu îi vedeai împreună discutînd, explicîndu-și unul altuia lucrurile mai grele, ajutîndu-se la lucru cînd era nevoie. Într-un timp însă, cu toții am observat că prietenia lor cam... șchioapătă. Nu știam ce se întîmplase. Dan lipsea uneori la sfîrșitul săptămînii spunîndu-ne că-i bolnav. Pînă într-una din zile, cînd Gheorghiță, într-o ședință, își critică prietenul cu asprime pentru absențele nejustificate. Atunci am înțeles noi ce se întîmplase. Dan nu spusese adevărul în privința absențelor, iar prietenul lui nu voia să-i acopere minciuna. N-ar fi fost cinstit. Și Dan a înțeles.

Acum cei doi prieteni sînt din nou nedespărțiți. Chiar în hotărîrea de a urma la seral școala medie. Așa au înțeles ei prietenia, tovărășia, colegialitatea. Și acest exemplu ar trebui să-l înțeleagă și Virgil și Pandelică.

DUMITRU DIMA
muncitor frezor la Uzinele metalurgice „Timpuri Noi", București.

O mică grădină

„Vrem ca școala noastră să fie cît mai frumoasă", așa glăsuiau angajamentele pionierilor. Și, să știți că nu s-au lăudat.

Cînd primele raze ale soarelui primăvăratic au început să se arate, pionierii și-au început activitatea în grădina școlii. Mai întîi au săpat straturile, au aranjat rondurile și le-au pregătit pentru răsaduri. Trandafirii au fost dezgropați și primele flori, panselele, cu rochițele lor de catifea multicolore și-au făcut apariția. Acum pionierii îngrijesc răsadurile, plivesc straturile de buruieni.

Dar, nici școlarii cei mici nu stau deoparte, ei stropesc florile, îngrijesc curtea școlii.

Cînd răsadurile vor înflori, le vom pune în ghivece și cu ele vom împodobi ferestrele claselor, coridoarele, făcînd din școala noastră o mică grădină înflorită.

UZIER ELENA
cl. a VI-a A,
Școala de 8 ani nr. 1, Iași

Din viața pionierească

● A mai rămas puțin timp pînă la terminarea cursurilor. Încheiem cu succes un nou an școlar. În această perioadă, pionierii și școlarii din clasele a V-a — a VII-a trebuie să acorde atenția cuvenită recapitulării. Acest prilej trebuie folosit pentru a întări și consolida lecțiile predate în timpul anului școlar, pentru a înlătura eventualele goluri în cunoștințe.

Detașamentele claselor a VII-a, ajutate de tovarășii profesori și instructori, trebuie să se preocupe ca fiecare pionier și școlar să-și alcătuiască un program al zilei în care, în această perioadă, orele rezervate studiului individual în vederea pregătirii examenelor să fie bine reprezentate. Ele vor alterna cu scurte pauze pentru recreere (jocuri, activitate gospodărească) astfel încît la o oră de studiu să revină neapărat 10—15 minute de odihnă în aer liber. De asemenea, trebuie avut în vedere ca **grupele de întrajutorare** să funcționeze bine. Se știe că recapitularea în colectiv, pe bază de întrebări reciproce, dă rezultate bune. Grupa de întrajutorare trebuie să lucreze într-un loc liniștit (fie într-o clasă liberă, fie acasă la un coleg) și, după fiecare oră, să facă o scurtă pauză (10—15 minute). Grupa de întrajutorare poate lucra și în aer liber (într-un parc, într-o grădină) cu condiția ca copiii să se concentreze, să nu se lase furați de... primăvară! **O sarcină importantă a activelor pionierești este să-i mobilizeze pe toți pionierii și școlarii la consultațiile organizate de tovarășii profesori.** Numai luîndu-se și respectîndu-se asemenea măsuri elevii claselor a VII-a se vor prezenta pregătiți **cu toții** la examenul de absolvire și, apoi, la cel de admitere.

Recomandări pentru programele de activități pe luna iunie

Învățătura este o îndatorire patriotică, și numai învățînd bine astăzi, poți deveni mîine un cetățean de nădejde, un adevărat constructor al vieții noastre noi. Activele pionierești să poarte discuții cu viitorii absolvenți despre învățătură, despre ce vor să devină, concluzia la care pionierii au ajuns în urma vizitelor organizate în timpul anului școlar în fabrici și uzine, gospodării colective și de stat, S.M.T.-uri.

Activele pionierești de la sate au sarcina să-i îndrume

pe viitorii absolvenți ai clasei a VII-a spre școlile profesionale de mecanici agricoli de pe lîngă S.M.T. și G.A.S., cunoscînd importanța acestei meserii pentru dezvoltarea agriculturii noastre socialiste. Este o cinste pentru fiecare pionier să fie recomandat de colectivul de conducere al unității pentru a se înscrie la Școala profesională de mecanici agricoli! **Activele pionierești de la orașe** își vor aduce aportul lor pentru îndrumarea absolvenților clasei a VII-a spre școlile profesionale, specifice regiunii respective.

● Pe pionierii și școlarii din clasele I-a, a IV-a, a VII-a, ultimul clopoțel îi cheamă la lecție pe data de 2 iunie. Clasa a VII-a începe pregătirea pentru examenul de absolvire care va avea loc între 8 și 13 iunie. Cei mici, pînă la 10 iunie cînd dau serbarea de sfîrșit de an școlar, acest timp să-l folosească util și plăcut.

Pentru a cunoaște aspecte ale muncii eroice a poporului nostru, condus de partid, pentru înflorirea necontenită a patriei socialiste, veți organiza vizite în întreprinderi, gospodării colective și de stat, S.M.T. Știm că una din preocupările pionierilor este și cunoașterea diferitelor aspecte din trecutul de luptă al partidului. Să vizitați locuri istorice, muzee ale partidului, diferite expoziții, să organizați întîlniri cu muncitori și colectiviști fruntași, cu activiști de partid și de stat.

Cunoașterea raionului, a noilor construcții, în general a locului natal trebuie să facă parte din programul de activități.

● 9 iunie e ultima zi de școală pentru cei din clasele a V-a, a VI-a. Pînă la 24 iunie, cînd dau serbarea de sfîrșit de an ei fac lucrări practice; activitatea din această perioadă trebuie să contribuie la apropierea școlii de viață. Pionierii și școlarii trebuie să-și dovedească îndemînarea, faptul că știu să unească teoria cu practica. De asemenea, ei trebuie să ia parte la pregătirea programului artistic, să organizeze vizite în întreprinderi, gospodării colective și de stat, excursii.

Excursia trebuie totdeauna bine organizată. Pentru amănunte e bine să se folosească materialul din această pagină „Cum stabilim itinerariul unei excursii". Și apoi, în drumeție, ai întotdeauna un prieten drag, cîntecul. De aceea pe lîngă cîntecele știute, învățați altele noi, poate chiar cel din această pagină. În afară de aceasta, activele pionierești trebuie să mai organizeze, în scopul petrecerii folositoare a timpului liber, diferite competiții sportive. „Cupa unității" poate fi o competiție interesantă dacă cu acest prilej veți organiza diferite întreceri atletice, de alergări, aruncarea mingii de oină la țintă, de săritură în lungime, înălțime. La „Cupa unității" organizați meciuri de volei, de oină, handbal și fotbal.

● În această lună, un loc important în programele voastre de activități trebuie să-l ocupe și continuarea participării voastre la concursurile tradiționale ale organizației de pionieri, la înfrumusețarea școlii, a satului, activități patriotice. Luna iunie

e luna florilor și folosiți-o. De aceea organizați pe grupe și detașament acțiunea de strîngerea mușețelului, a florii de tei, soc, coada șoricelului, sunătoare. Plantele medicinale sînt foarte necesare, iar ajutorul pionierilor, important.

● Un an de muncă, de eforturi susținute se încheie cu bucurie, cu cîntec și voioșie. Serbarea de sfîrșit de an școlar trebuie pregătită din timp. **Cele mai frumoase poezii și cîntece dedicate partidului și patriei noastre socialiste, scenete, dansuri populare, trebuie pregătite de voi pentru a le prezenta la serbarea de sfîrșit de an școlar, serbarea bucuriei, a rezultatelor bune obținute la învățătură.**

Organizînd aceste acțiuni și activități interesante despre care am discutat pînă acum veți ajuta pionierii să-și îndeplinească unele condiții pentru obținerea distincției pionierești.

● După serbare începe vacanța mare. Pentru ca să o petreceți în chip util și plăcut, pentru ca toți pionierii și școlarii să cunoască ce se organizează pentru ei în timpul verii, treceți de îndată la alcătuirea programului de activități pe perioada vacanței.

În lunile de vacanță, trebuie să organizați cît mai multe acțiuni și activități pentru cunoașterea realizărilor regimului nostru democrat popular, drumeții, excursii, acțiuni patriotice (înfrumusețarea străzii, școlii, a satului și orașului, colectarea fierului vechi, strîngerea spicelor), focuri de tabără în jurul cărora să organizați șezători de cîntece și versuri dedicate partidului și patriei noastre, întreceri sportive.

În numărul nostru viitor vom da cîteva recomandări, pînă atunci colectivele de conducere să înceapă să adune propuneri și sugestii.

E bine să înființați la gazeta de perete o rubrică: „Poșta vacanței". Într-o cutiuță, special amenajată, fiecare pionier va introduce un bilețel cu propunerile sale. În felul acesta programul vostru de activități pe perioada vacanței de vară va fi interesant și va răspunde dorinței tuturor pionierilor și școlarilor.

Cum stabilim itinerariul unei excursii

Curînd începe mult așteptata vacanță. După un an de muncă, încununat de succese, vă veți odihni, veți pleca în tabere — la munte sau la mare — și, bineînțeles, veți organiza excursii școlare și drumeții. Acestea au un scop minunat: vă ajută să cunoașteți marile realizări obținute de poporul nostru cît și neasemuitele frumuseți ale patriei dragi.

Drumeția locală are durata de 1-2 zile; se face în jurul localității, la locuri prezentînd interes educativ și instructiv (construcții industriale, gospodării agricole colective, șantiere, locuri istorice) sau numai pentru odihnă și recreere în aer liber. Pentru pionierii și școlarii din clasele mici, este recomandabilă mai ales această formă de drumeție.

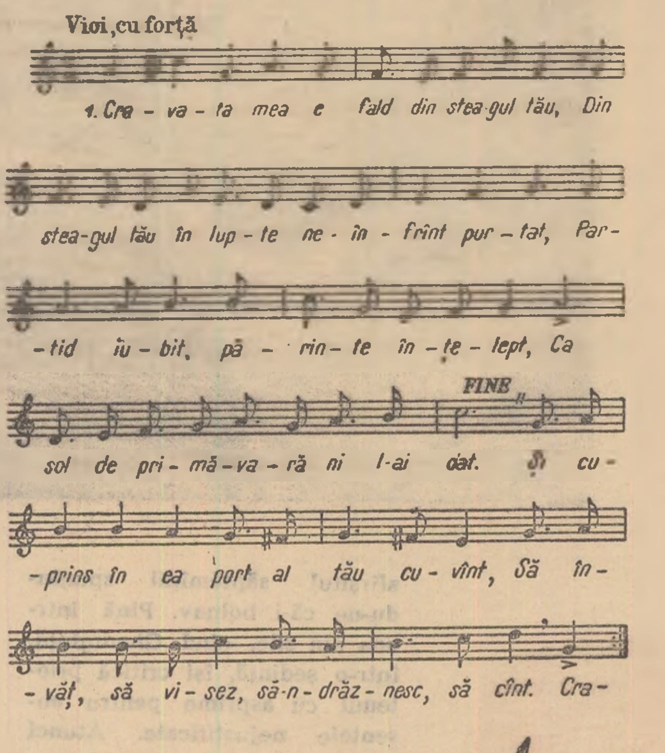
Excursiile școlare, se pot organiza în cadrul regiunii, cît și în țară. În funcție de durata lor, se stabilește itinerariul. O sarcină importantă în organizarea drumețiilor, a excursiilor școlare, revine colectivului de conducere al unității. Încă de pe acum, acesta trebuie să numească un grup de pionieri, care, împreună cu tovarășul instructor și profesorul de educație fizică, și cu sprijinul comandamentului regional fixează obiectivele principale ale drumețiilor, stabilesc itinerariul, locurile de popas și fac schema traseului. De ce trebuie să țină aceștia seama? *Drumețiile de o zi* se organizează, de obicei, la un punct fix: o fabrică, uzină sau muzeu — în oraș; G.A.C., G.A.S., sau S.M.T. — la sat. E bine ca itinerariul să fie organizat în așa fel încît în ziua respectivă să avem și altceva în program: serbare în poiană, o întrecere sportivă cu pionierii din localitate etc. Excursia dacă va dura două sau trei zile, obiectivele ce trebuie văzute vor fi și ele mai numeroase. Pe lîngă uzină, sau fabrică, se pot vizita casele memoriale și muzeele care vorbesc de lupta partidului, momente istorice, noile cartiere muncitorești ce apar pe zi ce trece în fiecare oraș, rezervații naturale, parcuri etc.

O atenție deosebită trebuie acordată stabilirii itinerariului unei *excursii de durată,* excursiile pentru cunoașterea Capitalei, a stațiunilor și construcțiilor noi de pe litoralul Mării Negre, a noilor orașe apărute pe harta patriei, a realizărilor regimului nostru democrat-popular.

Cravata mea

Muzica: A. MENDELSOHN
Versuri: P. RĂZVAN

1. Cravata mea e fald din steagul tău,
Din steagul tău în lupte ne-nfrînt purtat,
Partid iubit, părinte înțelept,
Ca sol de primăvară ni l-ai dat.
Refren:
Și cuprins în ea port al tău cuvînt,
Să învăț, să visez, să-ndrăznesc, să cînt!

2. Cravata mea e sclipăt purpuriu
Din steaua ce-ai aprins și va luci mereu.
Partid iubit, părinte înțelept,
In raza ei trăiește gîndul tău.
Refren (același).

3. Cravata mea-i văpaie viu arzînd
Ce-mi luminează-n viață drumul tineresc,
Partid iubit, părinte înțelept,
Tu mă veghezi cu dragoste să cresc.
Refren (același).

4. Cravata mea e sclipăt purpuriu
Din steaua ce-ai aprins și va luci mereu,
Partid iubit, părinte înțelept,
In raza ei trăiește gîndul tău.
Refren (același).

Zi plină de visuri

(Urmare din pag. I-a)

El venea acasă necăjit și-și bătea copiii. Mama lui Mihai a plecat de-acasă și-a venit la oraș. La 15 ani era slujnică. El are 14 ani, învață, iar tatăl său care-i muncitor turnător la Uzinele de vagoane „Gh. Dimitrov" se îngrijește ca fiului său să nu-i lipsească nimic.

— Mamă, privește! De azi înainte sînt membru al Uniunii Tineretului Muncitor. Mama îl privește. Apoi, tîrziu, aproape în șoaptă: „Să înveți băiatul mamii mai bine. Cît poți tu de bine".

În aceeași zi trei copii care împliniseră 14 ani, copii silitori purtători ai steluței roșii și buni colegi, strîngeau la piept ca pe-o comoară, carnetul roșu de utemist.

Adina visează să devină medic. Să fie folositoare patriei prin munca pe care și-o va alege. Să nu precupețească nimic din forța și priceperea sa. Bîgu Clement a călătorit mult. A văzut emoționatele construcții din București, mîndria țării noastre în construcțiile de pe litoral, a cunoscut eroismul oamenilor muncii la Bicaz și Onești. Lui Clement îi plac problemele de electrotehnică. Pe marile noastre șantiere a putut constata ce palpitantă este munca unui electrician. Zi frumoasă de aprilie. Zi a începutului de adolescență, zi cînd visuri înaripate te cuprind și te urcă sus, sus de tot, pe aripa dorinței de a face lucruri minunate. De a deveni, așa cum te-ai legat atunci cînd ai primit cravata roșie, un cetățean demn al patriei!

STELUȚELE ROȘII

Din cei 353 de pionieri ai unității de la Școala medie nr. 2 din Craiova, 105 poartă distincțiile pionierești. Aceasta se datorează mai ales faptului că activul pionieresc a știut să organizeze astfel acțiunile și activitățile pionierești, încît acestea să le dea pionierilor posibilitatea de a se pregăti pentru îndeplinirea condițiilor cerute. In grupe, aceste activități sînt diverse și interesante. La una din adunările sale, grupa al cărei președinte este Iancovici Leon (clasa a VII-a) a invitat un utemist pentru a le vorbi pionierilor despre statutul U.T.M. Tot la fel de reușite au fost și adunările în care grupele detașamentelor din clasele a III-a și a IV-a au învățat noi cîntece și poezii dedicate partidului și patriei, noi jocuri pionierești. Iată acum cîteva acțiuni organizate pe **detașamente**: vizitarea Fabricii de confecții „Flamura Roșie" (detașamentele claselor a IV-a și a VI-a), formarea unor echipe artistice pe detașament (cea mai bună e în detașamentul clasei a IV-a), întreținerea frumosului parc craiovean, denumit tradițional „luncă" (acțiune în care s-a evidențiat detașamentul clasei a VII-a). Alte acțiuni, mai mari, îi cuprind **pe toți pionierii unității**: ei au strîns anul trecut 30.000 kg fier vechi; au vizitat Bucureștiul, Muzeul Doftana, Hidrocentrala de la Paroșeni, Țiclenii, Hunedoara, diferite gospodării agricole colective — și vor merge în curînd la Bicaz, Ploiești, Turnu-Severin și Tg. Jiu. De multă popularitate se bucură și altfel de călătorii: acelea în lumea cărților. Recenziile la **„Volodia Dubinin"** de Lev Kassil și M. Polianovski, **„Ultima poveste"** de Radu Tudoran, **„Cei din Crisanta"** de Gica Iuteș sau întîlnirea cu scriitorul Nicuță Tănase s-au bucurat de mult succes — cuvînt pe care îl putem folosi pentru a caracteriza rezultatul întregii munci pionierești care se desfășoară aci pentru obținerea îndrăgitelor steluțe roșii.

SANDU ALEXANDRU

A învăța — o datorie patriotică

Pînă nu de mult, detașamentul claselor a VI-a, de la Școala medie nr. 15 din Cluj, avea un mare necaz: din tot detașamentul Szabo Ecaterina era corigentă la două materii importante: matematică și limba romînă! Și dacă nici ei nu mai încercaseră să îndrepte lucrurile!... O discutaseră pe Cati în adunările de grupă, în fața detașamentului, o criticaseră la gazeta de perete. Degeaba. Ea continua să lipsească de la școală și de la adunările pionierești, să vorbească urît cu colegii, să refuze ajutorul. Unii ziceau că nu mai este nimic de făcut. Dacă ea nu înțelege...

— Ce-ar fi dacă i-am da Catiei o sarcină, îi veni ideea într-o zi pionierei Timaru Lucia. Să-i arătăm mai multă încredere, s-o alegem, de pildă, în colectivul care răspunde de disciplina și curățenia școlii. Poate o să vrea...

— Bine, dar în colectiv sînt numai fruntași la învățătură, obiectă cineva.

Cu toate acestea, pionierii hotărîră să i se încredințeze Catiei această sarcină. Și, deși ei i se păruse curios la început, fiind convinsă pînă atunci că pionierii cred despre ea că nu-i în stare de nimic, pînă la urmă nu mai avu timp decît să-și vadă de noile treburi. Încet, încet și mai ales datorită ajutorului și prieteniei Luciei, Catia se apucă de... învățat. Avea multe lucruri de pus la punct din lecțiile trecute neînvățate. Și așa se făcu, că în detașamentul claselor a VI-a, curînd, dar după multă muncă, nimeni nu mai putea să-i reproșeze Catiei nici notele rele și nici comportarea urîtă. Peste puțin timp, era și ea alături de ceilalți pionieri, în lupta pentru obținerea notelor de la 7 în sus.

Dacă în unitatea Catiei și a colegilor ei, ai să stai de vorbă și cu pionieri din alte detașamente, ai să afli același lucru: faptul că atenția cea mai mare pionierii o dau învățăturii, că încă din primele zile de școală s-au apucat cu seriozitate să-și însușească noile cunoștințe, să sară în ajutorul tovarășului, dacă lucrurile mergeau mai greu. Cînd Blaga Lucian dintr-a VII-a a luat cîteva note de 5, Nei Paul s-a oferit imediat să învețe cu el. Rezultatul? Notele de 9 ale lui Lucian. Iar cînd s-a văzut că unii copii întîmpinau greutăți la geografie, pionierii au reprezentat diafilme, au organizat concursul „Drumeții veseli". Mare interes și multe discuții a stîrnit expoziția de caiete de notițe și de teme, organizată pe unitate. Cei mai mici au învățat multe lucruri de la pionierii mai mari. Iar cînd la unele materii sînt capitole mai greu de înțeles, imediat colectivul de conducere al detașamentului ia măsuri.

Merg în diferite unități industriale, cînd este vorba despre fizică sau chimie. Uneori, în unitatea lor pionierii invită muncitori fruntași. Și au multe de învățat de la ei. Despre perseverență, răspundere, dragoste de muncă. Și faptul că, pionierii de la Școala medie nr. 15 au înțeles că a învăța bine este o îndatorire patriotică, o dovedesc din plin rezultatele. Ei pot raporta cu cinste, că în toată unitatea, nu există nici un repetent, nici un corigent!

E. TOFAN

Poezii de M. Beninc

Cîntec de pionier

**Cu dorul cald al tinereții
Noi ascultăm partidul drag,
Urcînd viteji pe drumul vieții
Sub faldul marelui său steag.**

**Cravata ne aduce-aminte
Și zi de zi, și ceas de ceas,
Cu cine mergem înainte
Și ne îndreaptă orice pas.**

**În ochii noștri joacă zorii
Din veacul comunist ce vine
Și noi vom fi făuritorii
Vieții celei mai senine.**

**La șes, la mare și la munte
Sub semnul păcii și iubirii
Noi vrem pe-a țării noastre frunte
Să stea cununa fericirii.**

Socialism

**În ram de măr rotat, de floare nins,
Împrejmuiește vremea-naltul ceas,
Cînd a vestit al luptei noastre glas:
„În Romînia Socialismu-a-nvins!"**

**E primăvară-n suflete și-afară;
Pe cea din suflet omul o făcu
Poporu-n întregime, tu și tu,
Și cu partidu-n frunte, scumpă țară!**

**S-audă vestea toți din loc în loc,
Eu inima mi-o port ca pe-un ghioc.**

Școala în care înveți este nouă și frumoasă. Casa în care locuiești este luminoasă, primitoare. Și ți se umple inima de mîndrie cînd, trecînd pe stradă, vezi cum se înalță noi și noi blocuri — noi cartiere. Ți-e drag să drumețești prin țară, să vezi uzinele și fabricile noi, ogoarele nesfîrșite pline de bogății. Și știi că toate acestea sînt ale noastre, ale tuturor celor ce muncesc. Mai știi însă că acestea s-au dobîndit prin luptă, că mulți dintre cei mai buni fii ai poporului au căzut în lupta pentru libertate, împotriva exploatatorilor. De aceea, pionierii cinstesc memoria bravilor eroi. Iată-i, de pildă, în fotografie, pe pionierii Școlii de 8 ani nr. 169 din Capitală, care îngrijesc monumentul ridicat în piața fostului Teatru Național, în amintirea celor căzuți la 13 decembrie 1918.

GHEORGHIȚĂ REPORTERUL POVESTEȘTE

Pornisem din nou la drum, dragii mei, de data aceasta în raionul Făurei, regiunea Galați.

Cînd am ajuns în comuna Mircea-Vodă, pionierii din clasa a VII-a de la Școala de 8 ani din comună se adunaseră să discute ce meserie să-și aleagă în viață. Intru în curtea școlii și-i zăresc pe pionieri adunați în careu, ascultînd cu luare aminte pe mecanicul Niculae Petrache — șeful brigăzii de tractoriști de la S.M.T. din comună. Le povestea cum a ajuns să-și cunoască meseria și cît de mult o îndrăgește. „Vă așteptăm să ajungeți tovarăși de muncă cu noi" i-a îndemnat cu căldură mecanicul Niculae Petrache.

A vorbit apoi profesorul Stelian Bradoș de la Școala de mecanici agricoli din Ianca.

Pionierii au primit cu satisfacție invitația de a vizita în curînd această școală. A venit rîndul lor să vorbească: Vreau să devin mecanic agricol; cînd mă întorc aici, să muncesc în așa fel încît să se mîndrească școala cu mine, satul meu — erau cuvinte pe care pionieri ca Beliciu Aurel, Stoica Dobre și alții le rosteau din suflet. Mă uitam la ei și parcă-i vedeam peste cîțiva ani: din băietanii de acum, mici de stat — tineri în toată puterea, muncind, nu glumă, și cu o pricepere să te minunezi.

M-am îndreptat spre altă comună: Găiseanca. Aici, cu cîteva luni în urmă, detașamentul de pionieri al clasei a VII-a a organizat o întîlnire cu comunistul Costică Drăguț, șef de brigadă de tractoriști la S.M.T. Făurei. Vizitînd S.M.T.-ul pionierii doreau să vadă practic cum funcționează motorul. Au aflat de la șeful de brigadă lucruri interesante legate de această meserie. Acum, pionieri ca Bardaș Marin, Vasii Vasile și alții doresc să urmeze școala de mecanici agricoli.

Să vă spun drept, stînd de vorbă cu pionierii din diferite comune, apoi vizitînd Școala de mecanici agricoli din Ianca, apoi mergînd pe ogoare unde-i întîlneam pe elevi la practică (pe utemistul Preoteasa Dobre, unul dintre cei mai buni elevi din școală — l-am întîlnit la S.M.T. Ianca, tocmai repara o mașină), ei bine, mai că-mi părea rău că n-am învățat și eu această meserie interesantă.

Sînt tare nerăbdător. Cînd se vor da examenele de admitere la școlile de mecanici agricoli, abia o să aștept să aflu rezultatele. Iar pînă atunci le urez prietenilor mei pionieri ceea ce le este necesar în primul rînd, acum în pragul sfîrșitului de an școlar: roade frumoase la învățătură!

GHEORGHIȚĂ REPORTERUL

FERICIRE

Instantaneu de primăvară

În răsadnițe, legumele așteaptă să fie culese. De pe cele 62 hectare teren grădină ale gospodăriei se recoltează cantități mari de castraveți, ardei iuți, ardei grași.

— Dincolo, în grădină, pe 30 hectare, plantăm roșii — îmi spune în grabă tovarășul Mihai Kapes șeful brigăzii legumicole.

— Dar cu răsadurile astea ce faceți?

— Dăm răsaduri de roșii și varză unei gospodării din apropiere nou înființată.

— Unde este satul nou? — m-am adresat unei tinere.

— Nu departe. De aici, de la gara Sintana, pînă în halta Comlăuș e numai satul nou. Acolo și-au făcut colectiviștii case. Satul nou, este de fapt o stradă lungă de 5 km, unde colectiviștii de la G.A.C. „Viața nouă" și-au construit peste 700 de case. Imaginați-vă niște case, cu aspect de vile mici, diferit colorate, cu transperante la ferești, cu garduri frumoase — jumătate ciment, jumătate lemn — și cu foarte mulți copaci. Restul caselor din comună sînt toate renovate, așa că nu prea poți distinge care-i nouă și care-i renovată.

Satul nou

La numărul 4, pe str. Dr. Petru Groza, în satul nou, locuiește familia colectivistului Aurel Miu. Peste drum, la nr. 5 locuiește Mihai Tripa, paznic la vie. El cu femeia lui și cu băiatul locuiesc într-o casă cu trei camere, bucătărie și o cămară.

— Cînd v-ați construit casa? — il întreb pe tovarășul Tripa.

— Păi, în 1954, cînd au început și Ion Cornea, și Valentin Heuger și Dumitru Flerter. Și acum, de, ca în casă nouă, trebuie foarte multe lucruri.

— Dar știți ce era înainte aici? — intervine în discuție Maria Tripa, soția lui. — Un cîmp. Simțeam că tovarășa Tripa e mîndră, că vrea să mă facă să înțeleg cît mai bine ce reprezintă pentru ei gospodăria colectivă. Și mîndria ei îmi plăcea. Îmi plăcea și felul simplu, neticluit al cuvintelor ei. Își cumpăraseră mobilă nouă și eu o laudam. Și pentru ca-mi placuse, ea se grăbi să șteargă de pe studio firele de praf pe care însă numai ea le vedea.

Medaliile

Tîrziu de tot, spre seară, l-am găsit la sediul gospodăriei pe tovarășul Gheorghe Goina, președintele.

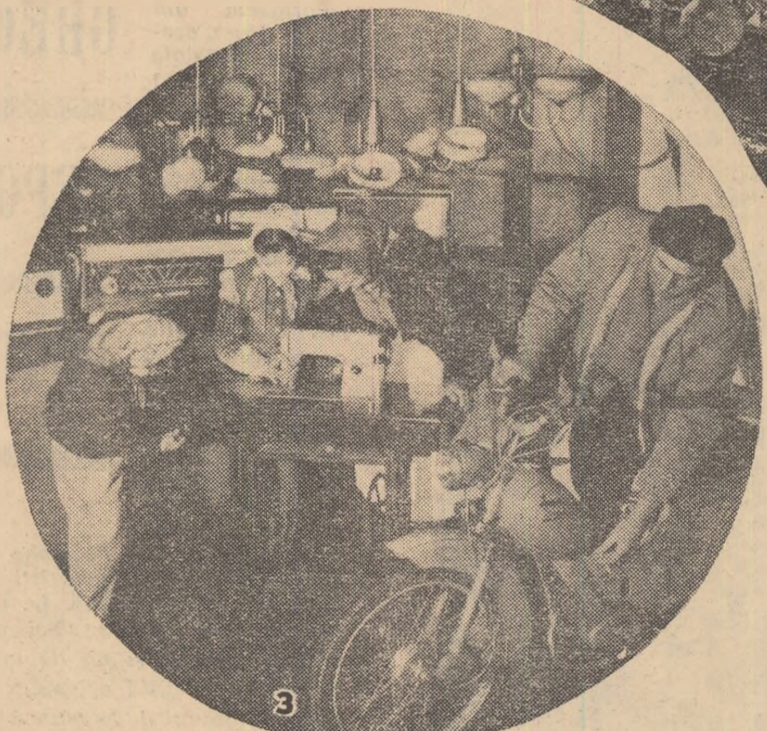
— Vreți să-mi povestiți cîte ceva despre gospodărie? — l-am rugat pe tovarășul președinte.

— Iarna lui 1950 era pe sfîrșite. Iar noi, 32 familii, cu 169 ha pămînt, cu 10 cai, cu 5 căruțe și 25 000 lei fond de bază, porneam pe un drum nou. „O să ajungeți într-un rînd de haine, o lingură și-o furculiță. Asta o să vă dea colectiva" — le impuiau chiaburii oamenilor capul. Dar oamenii au muncit cu multă tragere de inimă. În vară au și venit să vadă rezultatele noastre, cei din comuna Apateu. Să vadă ei, cu ochii, ce le-a rămas colectiviștilor la împărțirea avansului. S-au convins ei, s-au convins și ai noștri. În toamnă s-au mai înscris încă 80 de familii. Încrederea în gospodărie era cîștigată; ai noștri se înscriau mereu, iar cei din Apateu și-au constituit și ei, curînd, gospodărie colectivă. Azi sîntem laolaltă 900 de familii în gospodărie. Avem 3.451 ha pămînt, peste 40 construcții obștești, și un fond de bază de 14.535.919 lei.

Dar despre ceea ce încunună și apreciă munca colectiviștilor și a președintelui, tovarășul Goina, nu-mi vorbise. În marele sfat al țării, gospodăria colectivă din Sintana a fost decorată cu Ordinul Muncii clasa I pentru meritele deosebite. Iar președintelui, comunistului Goina, care nu-și precupețește forțele în lupta pentru desăvîrșirea construcției socialismului, partidul, statul nostru i-a acordat cel mai înalt titlu: Erou al Muncii Socialiste.

ELENA SKIBINSKI

1. La poalele munților, pe iarba plină de roua dimineții, oile gospodăriei colective din Hălchiu, regiunea Brașov, găsesc și hrană și cîmp întins.

2. Munca la răsadnițe cere pricepere și răbdare. Colectivistele din Sintana știu acest lucru și de aceea tratează zarzavaturile după toate regulile științei.

3. La magazinul universal din comuna Sintana, regiunea Crișana găsești tot ce-ți trebuie. Chiar dacă cumpărătorii sînt din cei mititei, nu vă faceți griji: se pricep!

Pentru dezvoltarea continuă a agriculturii noastre socialiste

Oamenii muncii de pe întreg cuprinsul patriei au primit cu deosebită satisfacție recentele Hotărîri ale partidului și guvernului cu privire la redistribuirea cadrelor de specialiști din agricultură și la dezvoltarea și îmbunătățirea învățămîntului agricol.

În condițiile colectivizării complete a agriculturii, rolul specialistului agricol capătă o mare însemnătate; el este chemat ca printr-o organizare exemplară a muncii, prin introducerea în practica agricolă a celor mai noi cuceriri ale științei și tehnicii, să asigure sporirea continuă a producției în toate ramurile agriculturii.

Pentru îndeplinirea acestor sarcini Hotărîrea prevede un complex întreg de măsuri menite să le creeze specialiștilor din agricultură condiții optime de muncă și de viață.

Sporirea continuă a producției agricole vegetale și animale, presupune, totodată, pe lîngă un număr corespunzător de specialiști potriviț cerințelor actuale, un nivel ridicat de cunoștințe agrozootehnice de la fiecare colectivist, de la toți cei ce lucrează pe ogoare. În acest scop, Hotărîrea privind dezvoltarea și îmbunătățirea învățămîntului agricol, prevede organizarea cursurilor agrozootehnice de masă, cu durata de 3 ani, la care să fie cuprinsă masa largă a țăranilor colectiviști și a muncitorilor permanenți ce lucrează în G.A.S. și S.M.T. Hotărîrea stabilește, de asemenea, un sistem larg, cuprinzător de pregătire a cadrelor pentru toate ramurile producției agricole. O mare însemnătate o are și faptul că în școlile de cultură generală de 8 ani din mediul sătesc, în clasele a V-a — a VIII-a, se va preda obiectul „Agricultura", în cadrul căruia elevii vor primi un sistem unitar de cunoștințe din domeniul producției agricole.

Prin măsurile sale concrete, Hotărîrea deschide larg, în fața tineretului de la sate, porțile școlilor agricole, în care zeci de mii de tineri și tinere vor putea să învețe cum să smulgă pămîntului mai multe roade la hectar, cum să sporească continuu numărul animalelor și productivitatea lor.

Îmbunătățirile aduse de recenta Hotărîre, în organizarea și conținutul învățămîntului agricol de toate gradele, în legarea lui mai strînsă de practică, vor asigura, fără îndoială, numărul sporit de cadre cu o temeinică pregătire, de care are nevoie agricultura noastră socialistă, în plină dezvoltare.

POPAS LA CASA PIONIERILOR

Este o clădire mare cu etaj, cu o curte spațioasă și bine îngrijită, cum sînt multe altele în orașul Cîmpulung Moldovenesc. Ceea ce deosebește însă această clădire de celelalte din oraș, este numărul său neobișnuit de mare de locatari: cîteva sute de copii. Și nici n-ar putea fi altfel, din moment ce aici, la Casa pionierilor, se desfășoară zilnic activități foarte interesante și instructive. Amatorii de excursii și drumeții prin cele mai pitorești locuri din raion sau regiune, sînt nelipsiți de la activitatea cercului turistic; amatorii de artizanat sînt membrii în cercul de cusături naționale sau de broderie, pasionații după tehnică pot fi întîlniți zilnic în atelierul de radiofonie sau aeromodelism, iar cei cu înclinații spre muzică sînt, firește, membrii în formațiile artistice. Dar frecventînd Casa pionierilor, copiii au posibilitatea nu numai de a-și petrece timpul liber în mod plăcut și instructiv sau de a-și întregi cunoștințele teoretice căpătate la orele de curs, ci — și asta este deosebit de important — activitățile organizate aici le educă dragostea de muncă, le dezvoltă dorința de a deveni constructori de nădejde ai vieții noi în patria noastră. Și sînt mulți pionierii din Cîmpulung, care, activînd în diferite cercuri, au putut să-și răspundă clar, precis la întrebarea: „ce să fiu", pe ce drum să pășească în viață. Ghidion Petre, de pildă, cu toate că are numai 13 ani, știe de pe acum ce va face cînd va termina școala de 8 ani: va învăța în școala medie, apoi va merge la facultatea de electrotehnică, va deveni, deci, inginer. Tătaru Florin vrea să devină „doctor" de motoare, adică mecanic. Cerbu Cornel, care termină anul acesta clasa a VII-a, va pleca la Iași, la altă școală, fiindcă dorința sa este de a învăța să conducă o locomotivă, și nu una oarecare, ci neapărat o locomotivă „Diesel" electrică. Iar Cerbu Elvira este convinsă că drumul ei în viață va trece neapărat prin conservator. Și de bună seamă, așa va fi, căci în patria noastră liberă, prin grija părintească a partidului, fiii oamenilor muncii pot să-și realizeze cele mai îndrăznețe visuri.

I. PRICOP

A 40-a aniversare a organizaţiei de pionieri „V. I. Lenin"

(Corespondenţa specială pentru „Scînteia pionierului").

În fiecare casă sovietică, în fiecare oraş, în fiecare sat, în aşezările de dincolo de cercul polar sau din taiga au existat în aceste zile sărbătoriţi. Cu căldură erau aţintite privirile tuturor oamenilor sovietici spre cei ce poartă cu mîndrie cravata roşie de pionier. La şedinţa festivă consacrată celei de-a 40-a aniversări a organizaţiei de pionieri, purtătorii cravatelor roşii au fost salutaţi de primii pionieri din Uniunea Sovietică. I-au salutat octombriştii şi comsomoliştii, le-au urat noi succese Iuri Gagarin şi mulţi alţii. Iar momentele solemne în care tovarăşul Leonid Brejnev, preşedintele Sovietului Suprem al U.R.S.S., a prins pe steagul roşu al organizaţiei unionale de pionieri Ordinul Lenin, se vor înscrie cu litere de aur în istoria organizaţiei de pionieri.

Sîmbătă, în Piaţa Roşie a avut loc marea adunare a pionierilor din capitala sovietică. Piaţa era o mare de flori. Spre mijlocul pieţii se îndreptau două grupe, una condusă de generalul-maior Frolov, din care făceau parte primii pionieri şi primii comsomolişti din Uniunea Sovietică iar cealaltă era condusă de Liudmila Saitanova, conducătoarea detaşamentului de pionieri de la Şcoala nr. 216 din Moscova, care a cîştigat primul loc în întrecerea pionierilor din capitală. Pe drept cuvînt se poate spune că am asistat la raportul generaţiilor. Prin Piaţa Roşie au trecut apoi pionierii. A fost o paradă a frumuseţii şi a tinereţii. Au defilat prin faţa conducătorilor partidului comunist şi ai statului sovietic, cei care au plantat 1.200.000 de copaci, pionierii care au strîns fier vechi pentru 220 km. ai uriaşei magistrale petrolifere „Drujba", micii tehnicieni care prin forţe proprii au construit un elicopter, sportivii. Apoi braţ la braţ, participanţii la paradă, au trecut prin Aleea pionierilor, care a primit acest nume în cinstea sărbătorii, şi s-au oprit în faţa noului lor Palat — un minunat dar făcut de constructorii Moscovei pionierilor în ziua sărbătorii lor.

Aş putea scrie file în şir despre frumoasele clipe petrecute printre bunii voştri prieteni, pionierii sovietici. Dar în aceste rînduri mai sînt şi alţii care vor să vă comunice lucruri interesante: doi pionieri, e drept din generaţii diferite, pe care i-am cunoscut. Vi se adresează pionierul Vitali Kuzneţov din Moscova.

— În ţara noastră a fost mare sărbătoare. Organizaţia de pionieri a fost decorată cu cea mai înaltă distincţie, Ordinul Lenin. Acest ordin îl poartă şi eroul meu preferat, Iuri Gagarin. Şi el a fost pionier. De aceea îl socotim membru de onoare al organizaţiei noastre. Eu visez să devin cosmonaut. Dar pentru aceasta trebuie să ştiu multe. Şi de aceea caut să învăţ bine. În clasa noastră ne ajutăm unii pe alţii. Ce bine e să simţi alături sprijinul colegilor tăi cînd mergi cu ei înainte, ce bine e cînd ştii că ai prieteni în lumea întreagă!

Alături de mine se află încă un pionier, mai în vîrstă însă, unul din primii pionieri ai Uniunii Sovietice, tovarăşul Boris Kudinov.

— Mie, ca unul care de aproape o jumătate de secol poartă cu mîndrie cravata roşie, îmi este foarte plăcut să văd şi să simt dragostea cu care poporul sovietic înconjoară pe micii constructori ai comunismului. Pe atunci, cînd s-au întemeiat primele detaşamente pionereşti, noi contribuiam la lichidarea analfabetismului, îi ajutam pe părinţii noştri la reconstruirea ţării.

Toate acestea sînt acum de domeniul trecutului. Pionierii de azi, la fel ca şi tovarăşul Vitali Kuzneţov, cu care aţi făcut cunoştinţă, învaţă, sînt trimişi vara la odihnă, au palate şi parcuri, biblioteci şi teatre. În faţa lor, în faţa tinerilor constructori ai comunismului sînt deschise toate drumurile pe Pămînt şi în Cosmos.

AL. STARC

Moscova. Piaţa Roşie. Aspect de la marea sărbătoare a pionierilor sovietici.

Viaţa copiilor în jungla capitalistă

In fiecare an mor 200.000 de sugari

În rezoluţia celei de-a 7-a conferinţe medical-sociale panamericane, care a avut loc la Santiago (Chile), se arată că în America Latină mor anual din cauza unor boli incurabile, peste 200.000 de copii, ce nu împlinesc vîrsta de un an. Delegaţii la conferinţă au ajuns la concluzia că procentul deosebit de mare al îmbolnăvirii şi al mortalităţii în rîndul copiilor se explică prin nivelul foarte scăzut de trai şi prin lipsa totală a asistenţei medicale.

Degradarea învăţămîntului în Coreea de Sud

Ziarul sud-coreean „Masan Ilbo", scria nu de mult în paginile sale că, în ciuda faptului că anul acesta taxele şcolare au sporit din nou, copiii învaţă în condiţii din ce în ce mai mizere. Astfel, arată ziarul, copiii şcolilor elementare din Masan, provincia Kiunsan, au fost anunţaţi că vor învăţa numai două ore pe zi din cauza lipsei sălilor de clasă. „Copiii, scrie ziarul în continuare, învaţă stînd pe duşumea şi ţin cărţile pe genunchi". În aceleaşi condiţii inumane învaţă şi 5.000 de copii din oraşul Taegu, ca şi alte zeci de mii de copii din satele şi oraşele Coreii de Sud. Toate acestea se petrec pentru că soarta copiilor nu-i interesează pe guvernanţii militarişti de la Seul.

Copii exploataţi de la cea mai fragedă vîrstă

Constituţia Italiei interzice folosirea muncii copiilor sub 14 ani. Dar, în jungla capitalistă, Constituţia este un simplu petic de hîrtie, căci în goana lor după profituri cît mai mari, capitaliştii şi moşierii nu se sfiesc să exploateze cu cruzime munca copiilor. La Fabrica de încălţăminte „Feraria" din oraşul Parabiago, de exemplu, muncesc zeci de copii între 12-13 ani. Ei primesc săptămînal un salariu de mizerie, adică 6.000 de lire, mai puţin cu circa 40.000 de lire decît un muncitor adult. Chiar Institutul de statistică al Italiei este nevoit să consemneze în documentele sale că în fabrici lucrează 231.000 de copii sub 14 ani, iar alţi 68.000 de copii, de aceeaşi vîrstă, sînt folosiţi la diferite munci sezoniere, îndeosebi în agricultură.

Copilărie încătuşată

În timp ce guvernul american cheltuieşte anual miliarde şi miliarde de dolari pentru cursa nebunească a înarmărilor, copiii oamenilor muncii, ca şi părinţii lor de altfel (după cum se poate vedea şi în această fotografie), trăiesc într-o cumplită mizerie.

Subalimentaţie, analfabetism, copilărie chinuită — iată ce oferă copiilor, guvernanţii imperialişti ai Statelor Unite ale Americii.

Ce se petrece în Laos?

Anul trecut, după îndelungi tratative, între conducătorii celor trei grupări de forţe din Laos, (prinţul Sufanuvong, preşedintele partidului Neo Lao Haksat, aflat în fruntea forţelor patriotice ale ţării, prinţul Suvanna Fumma, reprezentînd tendinţa neutralistă, şi prinţul Boun Oum, reprezentant al forţelor reacţionare de dreapta), s-a realizat o înţelegere de mare însemnătate pentru viitorul poporului laoţian: este vorba de încetarea focului, adică a războiului civil şi de formarea unui guvern de coaliţie. Dar, la cîtva timp după ce se realizase această înţelegere tunurile au început din nou să bubuie. Cum a fost posibil aşa ceva?

Intenţia de a se crea în Laos un guvern care să ducă o politică independentă, paşnică nu era pe placul miliardarilor americani. Deoarece ei n-ar mai fi putut să-şi realizeze planurile de a menţine în această ţară, ca şi în alte ţări din sud-estul Asiei, o situaţie încordată, care ar primejdui pacea lumii. Iată de ce, la ordinele imperialiştilor americani, şi avînd direct sprijinul acestora în dolari, arme, consilieri militari etc., rebelii laoţieni, în frunte cu Boun Oum, au încălcat acordurile încheiate. Dar forţele patriotice, care controlează peste patru cincimi din teritoriul ţării şi au de partea lor sprijinul maselor largi populare, continuă lupta cu succes. În ciuda ajutorului pe care guvernul american îl acordă rebelilor laoţieni, prin trimiterea de trupe la graniţele Laosului, forţele patriotice laoţiene obţin victorii însemnate pe calea realizării unităţii naţionale a patriei lor. Zdrobirea recentă a rebelilor lui Boun Oum şi Fumi Nosavan în regiunea Nam Tha, de către forţele patriotice, constituie încă o mărturie a faptului că poporul laoţian este ferm hotărît să pună capăt urzelilor imperialiste în această parte a lumii, să creeze cît mai curînd în Laos un stat unit, independent, neutru şi paşnic.

A. MIRCEA

Vă prezentăm:

Uzina metalurgică „TUDOR VLADIMIRESCU"

Hale uriaşe, utilaje moderne, sute de muncitori harnici. Zumzetul necontenit al maşinilor te face să te gîndeşti la colectivul entuziast care lucrează în această mare uzină, la frumoasele rezultate obţinute de el.

Autobuze şi troleibuze moderne, frumoasele auto-utilitare şi microbuze se construiesc în această mare uzină, rod al planurilor economice ale statului nostru.

Acum 11 ani, pe locurile unde astăzi se înalţă uzina, era un maidan imens, plin de gunoaie, de gropi pline cu apă şi bălţi. În 1951 s-a început construcţia unor hale de montaj pentru vagoane, remorci-auto şi utilaj agricol, pentru ca în 1953 să-şi înceapă producţia Uzina metalurgică „Tudor Vladimirescu". În următorii trei ani, pînă în toamna anului 1956 uzina a construit batoze cereale şi alte utilaje pentru agricultură (remorci de 2 şi 3 tone capacitate, remorci basculante pentru tractoare, remorci dormitor pentru S.M.T., şi altele.).

O pagină nouă în istoria uzinei o înscrie *anul 1957 cînd uzina primeşte sarcina să construiască primele autobuze romîneşti*. De atunci nu au trecut mulţi ani, dar produsele *Uzinei „Tudor Vladimirescu"* au ajuns cunoscute în toată ţara. Frumoase şi confortabile, autobuzele fabricate aici străbat toate drumurile ţării. Ele pot fi văzute astăzi la Bucureşti şi la Iaşi, la Cluj şi la Suceava, la Galaţi şi la Timişoara şi în alte localităţi din ţara noastră.

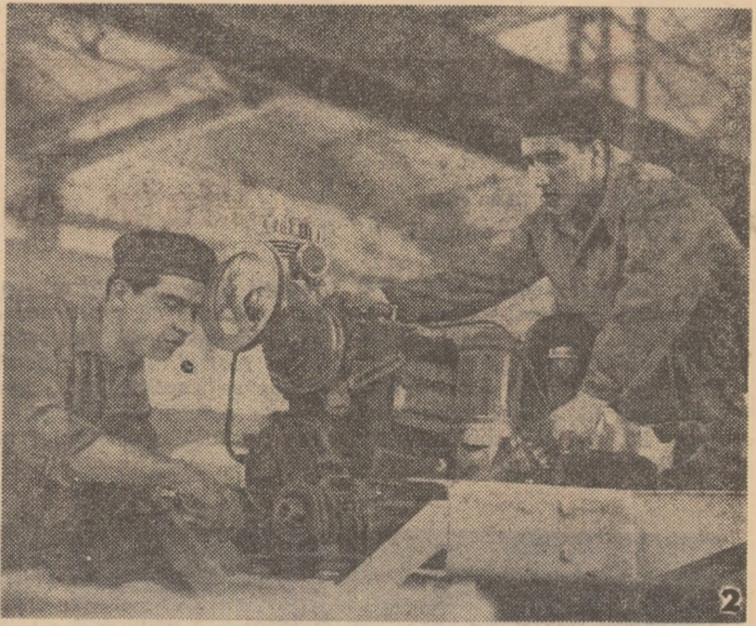
Anul 1958 a îmbogăţit uzina cu un nou produs care îi face cinste: *troleibuzul romînesc*. Mulţi dintre cititorii noştri cunosc frumoasele şi elegantele troleibuze fabricate de harnicii muncitori ai uzinei. Pe bulevardele largi ale Capitalei, pe noile artere ale Clujului sau pe bulevardele înverzite ale Timişoarei, în bătrînul Braşov şi în însorita Constanţă cu minunatul ei litoral, circulă astăzi troleibuzele cu marca „Tudor Vladimirescu". Dar, pentru că sîntem acum în uzină, să cunoaştem şi noi cum se lucrează autobuzele. Să trecem împreună prin cîteva secţii ale uzinei. Sîntem în secţia montaj autobuze şi troleibuze. Aici lucrează brigăzi complexe formate din sudori, lăcătuşi, montori, electricieni, tinichigii. În atelierele secţiei vin piesele gata prelucrate din alte secţii: de la forjă, mecanică. Unele piese vin de la uzinele cu care întreprinderea cooperează la realizarea produselor. Ne-am oprit în faţa unor şasiuri. Sînt viitoarele autobuze şi troleibuze. Flăcări albe strălucesc peste tot. Se sudează scheletele metalice ale vehiculelor. Aici lucrează brigada de producţie fruntaşă condusă de comunistul Androne Tudor. Ea realizează importante economii de materiale. Şasiul asamblat merge mai departe pe linia tehnologică pentru montarea motorului şi a instalaţiei pneumatice. De aci, pleacă într-un alt sector unde se face montarea pereţilor laterali, spate şi acoperiş. Despre brigada de asamblare acoperiş condusă de comunistul Petruc Ifrim, aflăm că dă numai lucru de bună calitate şi îşi depăşeşte cu regularitate planul. Sîntem la un alt sector unde se pun carcasele. Cu ajutorul podului rulant, carcasa se montează pe şasiul viitorului autobuz sau troleibuz. După montarea carcasei, urmează operaţia de învelire cu tablă. Uşile şi celelalte dispozitive pregătite dinainte se montează pe şasiu într-o altă secţie.

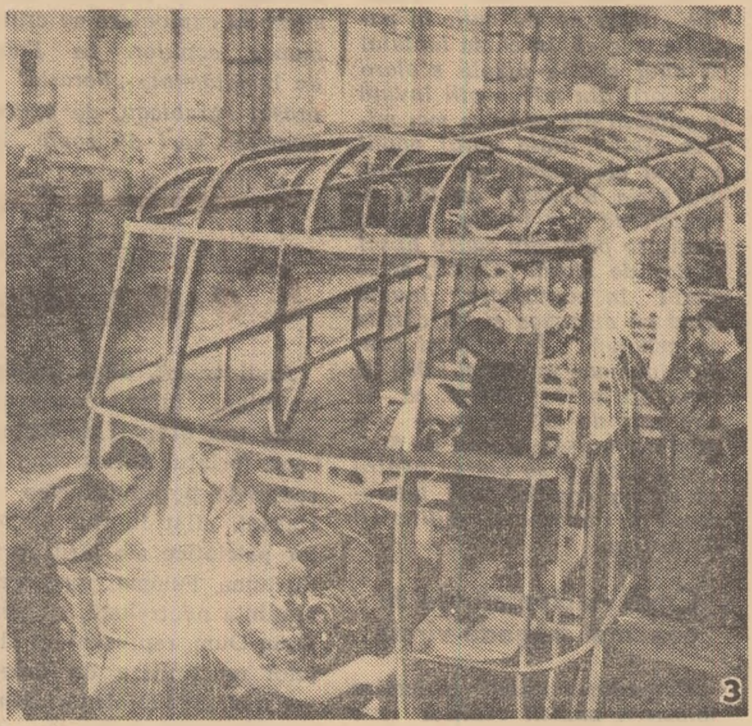
Am ajuns acum în secţia care efectuează lucrările de interior ale autobuzului: montarea motorului, a capotei de protecţie a motorului şi a aparatelor de bord. Tot aici se montează scaunele şi barele de susţinere şi se acoperă interiorul vehiculului cu material fibro-lemnos. Şi aici am întîlnit mulţi tineri. Toţi sînt fruntaşi în producţie. Comunistul Vasile Ionescu, şeful brigăzii, ne-a prezentat pe cîţiva dintre ei: lăcătuşul Mihai Dinu, care este şi secretarul organizaţiei U.T.M. la secţia autobuze, Aurel Toma, utemist şi pe alţii. Mulţi dintre ei ne-au spus că au fost şi ei pionieri. Acum toţi sînt utemişti.

Am intrat într-o altă hală. Aici se execută ultima operaţie — vopsirea. De aici autobuzul trece la recepţionare unde i se face un temeinic control tehnic şi de calitate, după care intră în parcul de maşini pentru desfacere. Zilele trecute, în parcul de maşini a intrat cel de-al 3.172-lea autobuz şi cel de-al 322-lea troleibuz fabricat la Uzina „Tudor Vladimirescu".

Cu aceasta am terminat vizita noastră la Uzina „Tudor Vladimirescu" unde am văzut cum se construiesc autobuzele şi troleibuzele care aleargă pe drumurile patriei. Am aflat lucruri minunate despre hărnicia şi priceperea colectivului de muncitori şi tehnicieni care lucrează la această uzină. Am cunoscut cu acest prilej mulţi tineri care ne-au povestit cu bucurie despre munca lor în producţie, despre activitatea cultural artistică şi sportivă pe care o desfăşoară, despre succesele pe care le-au obţinut. Şi tot aici am văzut grija şi dragostea cu care sînt înconjuraţi, de către toţi muncitorii, elevii şcolii profesionale de pe lîngă uzine, viitorii lăcătuşi, sudori, electricieni şi tinichigii, care astăzi fac practică pentru a deveni mîine viitorii muncitori şi tehnicieni ai uzinei.

M. NEGREA

1. Peisaj industrial în curtea Uzinelor metalurgice „Tudor Vladimirescu" din Bucureşti.

2. În secţia montaj — comuniştii Victor Militaru şi Florea Petrache lucrează la fixarea motorului pe şasiu.

3. Iată-i pe lăcătuşii şi sudorii fruntaşi Mihai Cristea, Ene Lipan, Ion Stan şi Ion Mihalache efectuînd asamblarea carcasei pe şasiu.

4. La instalaţia de finisare a panoului de bord trebuie multă atenţie şi pricepere. Printre muncitorii care lucrează aici este şi candidatul de partid Ion Penov.

5. Troleibuzul este gata! În curînd porţile uzinei se vor deschide şi împreună cu alte troleibuze şi autobuze va porni pe bulevardele şi şoselele patriei noastre.

Veşti din unităţi, detaşamente, grupe

• Intr-una din zilele trecute, pionierii Şcolii de 8 ani din comuna Suplacul de Tinca, raionul Salonta, au pornit la strînsul florilor de porumbar. In numai cîteva ore ei au reuşit să strîngă o mare

cantitate de flori. In total au predat 3,5 kg flori uscate. Printre cei care s-au evidenţiat se află pionierii Molcuţ Elena, Cadar Nicolae, Hirca Vasile, Pinţa Anţita şi Ilea Adriana.

• Pionierii din regiunea Dobrogea participă cu multă însufleţire la acţiunea de strîngere a muşeţelului. Pînă în prezent ei au predat o mare cantitate de muşeţel usoat. Printre şcolile care se evidenţiază în această acţiune se află cele din raionul **Băneasa** care au predat pînă

acum 40 kg muşeţel, cele din oraşul **Constanţa** care au predat 35 kg şi cele din raionul **Babadag** care au adunat 37 kg. Acţiunea e în plină desfăşurare. In curînd vor începe şi strînsul frunzelor de coada şoricelului.

• La Şcoala medie nr. 2 Fraţii Buzeşti din **Craiova** s-au strîns pînă în prezent 5 kg flori uscate de muşeţel. Fruntaşi în această acţiune sînt pionierii Mirea Constantin din clasa a III-a A, Smarandache Ion, clasa a V-a A şi Gîdea Liliana, clasa a VI-a A.

In prezent unitatea se pregăteşte pentru acţiunea de strîngerea florilor de tei.

Propuneri frumoase şi-au făcut şi pionierii din raionul Cîmpulung Muscel, regiunea Argeş. In această primăvară ei vor preda 300 kg flori de tei, 100 kg sunătoare, 50 kg de muşeţel şi 40 kg patlagină.

SPORT

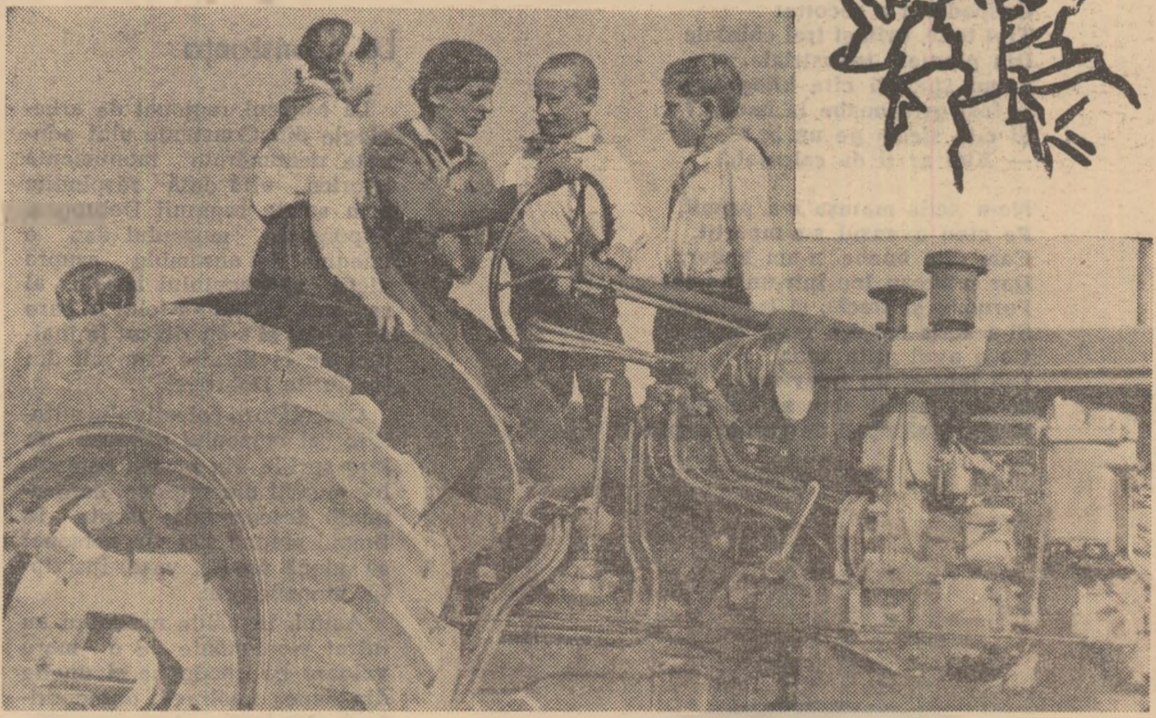
— Nu aşa!... Uite, să-ţi explic: îţi fixezi mai întîi un culoar imaginar: baţi tare pe ultimii metri... Apoi, cu o zvîcnire puternică te înalţi sus, cît mai sus — peste ştachetă...

În clipele următoare, un corp zvelt de şcolăriţă îşi lua elan şi, aplicînd întocmai indicaţiile primite, sări cu destulă uşurinţă peste ştacheta înălţată la... 1,35. Din tribune izbucniră ropote de aplauze. „Momentul descris mai sus l-am înregistrat pe stadionul de vară din Poiana Braşov. Prilejul: concursul republican rezervat atleţilor din şcolile medii cu program special de educaţie fizică. Nu ne-am fixat întîmplător asupra acestui moment. Pentru că săritoarea pe care am aplaudat-o împreună cu sutele de spectatori aflaţi în potcoava stadionului — era „mezina" concursului, şi în plus participa pentru prima dată la un concurs... de mare amploare. Dalinescu Cezara — căci despre ea este vorba — este elevă fruntaşă în clasa a VII-a a Şcolii medii nr. 35 din Bucureşti. E pionieră şi n-a împlinit încă 14 ani. „Antrenoarea" Cezarei... e tot o elevă. O colegă mai mare: Popescu Mihaela din clasa a XI-a. Atletă cunoscută, recordmenă republicană şcolară şi de junioare.

T. STAMA

CONCURSUL NOSTRU DE FOTOGRAFII

„De vorbă cu tractoristul" *fotografie executată de pionierii cercului foto de la Casa pionierilor, Cluj.*

Rezultatele concursului de fotografii

Zilele acestea s-a încheiat concursul de fotografii organizat de gazeta „Scînteia pionierului" şi Palatul pionierilor din Bucureşti.

Iată rezultatele: **Premiul I colectiv** — cercul foto Casa pionierilor Fălticeni şi cercul foto, Palatul pionierilor Bucureşti.

Premiul I individual — pionierul Scurei Dumitru, clasa a VII-a, Şcoala de 8 ani nr. 10 Bucureşti.

Premiul II colectiv — cercul foto, Casa pionierilor Cluj.

Premiul II individual — Tufaru Constantin, clasa a VI-a, Şcoala de 8 ani nr. 12, Timişoara.

Premiul III colectiv — cercul foto, Casa pionierilor Iaşi.

Premiul III individual — Halichias Vasile, clasa a VII-a, Şcoala medie nr. 14, Bucureşti.

Menţiuni: cercul foto, Casa pionierilor Tulcea; cercul foto, Casa pionierilor Brăila; cercul foto, Casa pionierilor Focşani; cercul foto, Casa pionierilor Oradea; cercul foto, Casa pionierilor Botoşani; cercul foto, Şcoala de 8 ani, comuna Cozia, regiunea Iaşi, Marin Gheorghe, clasa a VII-a A, Şcoala de 8 ani nr. 3, Bucureşti.

„În tabără, se vesteşte o nouă zi" *fotografie executată de Dragomir Streza, Şcoala medie nr. 29, Bucureşti.*

„În aşteptarea biberoanelor" — *fotografie executată de pionierii cercului foto Casa pionierilor Fălticeni.*

RECAPITULARE

Aritmetică

Pe-un lot în formă de trapez,
Gospodăria a recoltat
Trei tone, grîu şi trei chintale
Din plantele industriale.
Să-mi spuneţi cîte kilograme
A fost grîu boabe la hectar?
Şi cîtă sfeclă pe un ar?
— Aici ar fi de calculat...

Ne-a scris mătuşa c-a primit,
Pe cînd avansul s-a-mpărţit,
Cam cîte boabe, n-am habar,
Dar n-aveau loc într-un hambar.
Porumb, şi sfeclă, şi legume...
Şi-a scris mătuşa mea, anume,
Că a avut atîta spor,
C-a luat şi un televizor...
N-am timp să stau să calculez
Cît poţi să scoţi de pe-un trapez.

Geografie

În cartea asta mică-ncap
Cîmpii, şi munţi, şi văi, şi ape
Să facem recapitulare:
Am fost la munte şi la mare
Cu tabăra de pionieri.
Posada, Breaza, parcă ieri...
La Eforie, Năvodari...
Şi munţii noştri cei mai mari,
Negoiul, Mîndra, Moldovan...
Mi-e dor de ei. De-acum un an
Nu i-am văzut. Dar să te ţii,
La vară, iarăşi, drumeţii!
La Sadu, Bistriţa, Bicaz,
Victoria, Oneşti şi Brazi,
Din Dunăre — peste Carpaţi,
Din Hunedoara la Galaţi
Şi peste tot, strălucitoare,
Minunea muncii creatoare...
Tot relieful ţării noastre,
Podişuri, munţi, cîmpii mănoase
Le-am colindat,
Şi-am vizitat
Şi fabrici noi, bogate mine,
Şi colective şi uzine,
Pe harta ţării noastre, vie.
Şi 10 am la geografie.

Istorie

E cartea mea cea preferată.
I-am pus coperţi de vinilin
Peste coperta cartonată
E scris în ea, de la strămoşi
Pînă la marele partid
Din anii noştri luminoşi.
Intemeieri de voevodate,
Cetăţile şi domnitorii,
Şi sînt aici nenumărate
Răscoalele-n care poporu,
În luptă cu asupritorii
A scris istoria cu sînge.
L-aud gemînd, dar nu se frînge,
Bobîlna, Doja, Horia...
S-a-ntrezărit victoria
În greul luptelor purtate,
O mie nouă sute şapte
Cu jertfa celor 11.000
I-aud luptînd, îi simt că-s vii
În slova paginilor noi,
S-aude tunul Aurorei
Ce-a răsunat pînă la noi.
Şi lupta ce-a condus partidul
Cu bătălii în anii grei,
Februarie treizeci şi trei,
Victoria ce sfarmă jugul,
În August douăzeci şi trei
Şi izbucnirea de lumină...
Şi viaţa noastră, sărbătoare,
Şi căile ce se deschid,
Sub flamura biruitoare...
Conduşi de marele partid
Al clasei noastre muncitoare.

Să facem recapitulare:
De la robiile cumplite
Scăldate-n sînge şi sudoare
La zilele de sărbătoare
La viaţa noastră fericită
Sub steagul clasei muncitoare.

Prin muzeele patriei

La Constanţa

La Muzeul regional de arheologie din Constanţa sînt adunate nenumărate monumente istorice, altă dată răspîndite prin satele regiunii Dobrogea. Exponatele muzeului dau o imagine de ansamblu asupra vieţii şi trecutului istoric al regiunii, oglindind felul în care au luptat şi s-au ridicat la înălţimi de civilizaţie oamenii din ţinuturile Dobrogei.

Cercetătorii colectivului ştiinţific al muzeului primesc un larg sprijin din partea oamenilor muncii din regiune, care anunţă descoperirile făcute în timpul muncii sau vin personal să aducă unelte, vase, inscripţii, monede etc.

Astfel, în sălile muzeului au intrat monumente de o mare valoare ca: podoabe şi unelte din epoca neolitică, descoperite la Medgidia şi Cernavodă; arme de la începutul epocii fierului găsite la Techirghiol, sculpturi în marmură şi bronz, coifuri de paradă, descoperite la Ostrov; unicul cadran solar găsit la Cumpăna.

Cele mai vechi urme ale vieţii omeneşti în Dobrogea, cunoscute pînă acum, datează de peste 100.000 de ani. Descoperirile făcute de arheologie, de istorie, arată că din acele vremuri îndepărtate teritoriul Dobrogei a fost continuu populat.

Pentru a înţelege cît mai bine dezvoltarea vieţii omeneşti pe teritoriul Dobrogei, materialul arheologic este expus în ordinea cronologică a dezvoltării fiecărei etape istorice începînd cu comuna primitivă. În ultima sală a muzeului sînt expuse materialele provenite din săpăturile arheologice recente. Aceasta pentru a da posibilitate specialiştilor şi vizitatorilor să cunoască ultimele descoperiri din regiune.

Paralel cu îmbogăţirea sălilor de expoziţie ale muzeului, prin săpăturile arheologice se descoperă clădiri monumentale care sînt lăsate la locul descoperirii constituind muzee în aer liber. Un astfel de muzeu în aer liber este, de exemplu, în partea de vest a pieţii Ovidiu; aici poate fi văzut complexul marelui edificiu roman cu mozaic.

24 de sculpturi ale anticului Tomis

Valul impresionant de construcţii noi care caracterizează şi localităţile de pe litoral, a adus foloase şi arheologiei şi muzeisticii noastre. Astfel, imensul complex al *edificiului roman cu mozaic*, de pe faleza portului, *basilicile* şi *atelierele* de pe terenul gării vechi, cele *400 de morminte*, găsite în ultimul an la Constanţa, *Acropola* cu străzile şi canalele Tomisului, toate au fost descoperite mai întîi de muncitorul constructor.

Aşa s-a întîmplat şi la 1 aprilie a.c. cînd, sub vechile linii de cale ferată de la Constanţa, adîncindu-se subsolul unui bloc de construcţii, a apărut capul de marmură al unei zeităţi. Sesizaţi de muncitori, arheologii au scos la iveală, în două zile, un grup de 24 de statui şi basoreliefuri de marmură aparţinînd secolelor I — III din era noastră. În urma cercetărilor, s-a constatat că aceste monumente au fost anume depuse aici, la 5 m adîncime şi acoperite cu pămînt de umplutură, pentru a nu fi distruse în timpul migraţiei popoarelor.

Printre monumentele descoperite, menţionăm statuile zeiţei *Fortuna* şi a *şarpelui fantastic* pe care le reproducem şi care se remarcă prin realizarea lor artistică. Monumentul şarpelui, de pildă, are o mare valoare şi datorită faptului că alcătuieşte o reprezentare necunoscută pînă acum în mitologie şi în arta antică, o formă cu totul nouă a redării antice a şarpelui, neîntîlnită pînă acum: şarpele apare într-o formă statuară verticală — şi nu tîrîndu-se ca în alte reprezentări antice — cu trupul încolăcit în aer, ridicîndu-şi capul din împletirea trupului. Au mai fost descoperite *un altar* cu inscripţie greacă şi latină, *trei statui* şi *două basoreliefuri* ale zeiţei *Hecate*, un *dioscur* alături de calul său... O deosebită valoare ştiinţifică şi artistică reprezintă *basoreliefurile cu diferite imagini ale divinităţii locale tracice, Cavalerul Trac*, şi ale unor divinităţi clasice, ca *Dionisos* şi *Mithras* precum şi grupul celor *Trei Graţii*, lucrat cu mare fineţe.

Monumentele descoperite impresionează prin număr dar şi prin diversitate, ele aducînd o contribuţie importantă la cunoaşterea vieţii din vechea cetate Tomis şi, în general, la cunoaşterea ştiinţifică a istoriei ţării noastre.

Cele 24 de monumente culturale recent descoperite, au îmbogăţit tezaurul Muzeului regional de arheologie din Constanţa.

Vă prezentăm reproducerea uneia din statuile descoperite, înfăţişînd pe Fortuna, zeiţa protectoare a vechei cetăţi Tomis, cu văl şi diademă, ţinînd cornul abundenţei în mîna stîngă; cealaltă mînă avariată ţine sceptrul. Ea are la picioare pe zeul Mării Negre, Pontos, ieşind din apă sprijinit de o corabie.

Alăturat este reproducerea sculpturii reprezentînd un animal fantastic cu trup de şarpe, bot de mamifer, urechi şi plete de om.

Şi iată cum arătau aceste două sculpturi îngropate, înainte de a fi scoase complet la iveală prin săpături.

REDACŢIA ŞI ADMINISTRAŢIA Bucureşti, Piaţa „Scînteii", telefon 17.60.10, 17.60.20: Tiparul: Combinatul Poligrafic Casa Scînteii